

Statsrådets redogörelse om EU-politiken
Ett starkt och enhetligt EU
– mot mer hållbarhet inom Europeiska unionen

Innehåll

Finlands EU-politik under decenniet för grön tillväxt och digitalisering	3
Gemensamma värderingar som hörnstenen i EU:s verksamhet	5
Världens mest konkurrenskraftiga och socialt sammanhållna klimatneutrala union	6
Ett klimatneutralt EU år 2050	6
Hållbar användning av naturresurser	8
Rättvis omställning och stödjande regional- och strukturpolitik	9
En innovativ tillväxtpolitik och en mer integrerad inre marknad	10
En öppen och ansvarsfull handelspolitik	11
Den bästa utbildningen i världen	12
En stark social dimension, ett rättvisare arbetsliv och en verkningsfull hälsopolitik	13
En mer fungerande ekonomisk och monetär union	14
Det tillfälliga återhämtningsinstrumentet och ett effektivt genomförande av det	16
Rättvis beskattning och egna medel	16
EU som en stark global aktör och säkerhetsgemenskap	17
En union som främjar sina värderingar och intressen	18
Övergripande tillvägagångssätt i fråga om migrationen och utvecklingen av Schengenområdet	20
Medborgarnas övergripande säkerhet	21
Utvecklingen av EU:s verksamhet och av Finlands inflytande i EU	24
En mer inkluderande och öppen union	24
Effektiva institutioner och beslutsfattande	25
Fungerande EU-beredning	26
Finländare till institutionerna	27

Finlands EU-politik under decenniet för grön tillväxt och digitalisering

Finland anslöt sig till Europeiska unionen 1995, alltså för ett kvartssekel sedan. Även om mycket har förändrats i den europeiska integrationen under dessa år består grundtanken om ett fredsprojekt.

EU-medlemskapet har stärkt vår position som en del av den europeiska värdegemenskapen och av en union som agerar globalt. Vi har kunnat påverka fenomen och problem som berör oss såväl nationellt som bortom Europas gränser på ett annat sätt än vad vi skulle ha kunnat göra som en enskild stat. Vi har varit en del av det europeiska projektet för fred, stabilitet och välstånd, kommit i åtnjutande av den fria rörligheten för personer, varor, kapital och tjänster och tillgången till den inre marknaden med över 450 miljoner konsumenter samt av den gemensamma valutan och undanröjandet av hinder för handel och investeringar. Tack vare vårt EU-medlemskap har vår bruttonationalprodukt ökat. Finlands totala handel och medborgarnas övergripande säkerhet har också ökat avsevärt. Finländarna har dragit nytta av EU:s olika politikområden och program, från Erasmus-utbytesprogrammet till olika stöd som möjliggör t.ex. hållbar livsmedelsproduktion och social sammanhållning på olika håll i Europa. Rättssäkerheten i gränsöverskridande ärenden har också förbättrats. Regeringen anser det vara viktigt att människor förstår EU:s betydelse för Finland och att vi även i fortsättningen säkerställer att fördelarna med medlemskapet i unionen är så omfattande som möjligt. EU har haft förmåga att klara av kriser och förväntas även nu ta ledarskapet för att lösa globala problem.

Denna redogörelse drar upp riktlinjerna för Finlands EU-politik under de närmaste åren. Utgångspunkterna är regeringsprogrammets EU-politiska prioriteringar.

Finlands mål är ett socialt, ekonomiskt och ekologiskt hållbart EU. EU har förbundit sig till att genomföra klimatavtalet från Paris och FN:s mål för hållbar utveckling (Agenda 2030). Covid-19-krisen har understrukt betydelsen av detta. Vårt mål är en union som är världens mest konkurrenskraftiga och socialt mest inkluderande klimatneutrala ekonomi. Europeiska kommissionens strävan att göra EU till ett rättvist, välmående och klimatneutralt samhälle genom den gröna given (*Green Deal*) ligger väl i linje med Finlands mål.

Finansiering som stöder den ekonomiska återhämtningen påskyndar för sin del omställningen till en ny fas där den europeiska ekonomiska utvecklingen och utvecklingen av konkurrenskraften förankras i grön tillväxt och digital ekonomi. Omställningen bör ske på ett socialt rättvist sätt och med utgångspunkt i Europas viktigaste resurs, det starka mänskliga kapitalet. Utgångspunkten för Finlands EU-politik är att unionens verksamhet stöder utvecklingen av välfärdssamhället och stärkandet av medborgarnas välfärd.

Ett EU som stöder sig på sina egna värderingar och starka sidor kan svara på globala megatrender, såsom klimatförändringen och digitaliseringen, och utnyttja de ekonomiska möjligheter som är förknippade med dessa. Ju bättre EU lyckas med detta, desto mer lönar det sig för andra att samarbeta med unionen och följa samma väg. Det handlar om hur attraktivt EU är som partner på ett globalt plan och om EU klarar av att ställa upp normer som det ligger i andra viktiga aktörers intresse att anpassa sig till.

EU:s verksamhetsmiljö har blivit allt mer komplicerad: vi ser stormakterna bedriva maktpolitik, det multilaterala regelbaserade systemet ifrågasättas och nationalismen få nytt liv. Det spända förhållandet mellan Förenta staterna och Kina kräver att EU ser över sin positionering i den nya politiska, ekonomiska och ideologiska konkurrensen. Unionen måste bemöta denna situation genom att stödja sig på sina gemensamma värderingar, konsekvent främja sina mål, stärka sin strategiska

funktionsförmåga och försvara det multilaterala samarbetet. Finland vill utveckla Europeiska unionen till en allt mer verkningsfull global aktör som kan svara på internationella utmaningar och främja stabiliteten och välbefindandet i Europa på ett hållbart sätt.

Unionens strategiska oberoende ska grunda sig på en utveckling av EU:s egna starka sidor, rättvis konkurrens och deltagande i världsekonomin samt på ett mer målmedvetet främjande av EU:s värderingar och intressen och på ansvarstagande i den yttre verksamheten. En fungerande inre marknad och vidareutveckling av den samt öppen, regelbaserad och ansvarsfull internationell handel kommer också i fortsättningen att ha stor betydelse för en hållbar tillväxt, de europeiska företagens konkurrenskraft och medborgarnas välbefindande.

Unionens interna sammanhållning har under den senaste tiden prövats av att rättsstatsprincipen vittrat sönder i vissa medlemsländer och av olika skiljelinjer som kommer till uttryck bl.a. i diskussionerna om klimat, ekonomi och migration. Den globala covid-19-pandemin är också en utmaning för EU och dess ekonomi på många sätt. Pandemin antas kunna bidra t.ex. till ökad ojämlikhet.

Unionen har emellertid förblivit enig när det gäller Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen. Den har också visat sin förmåga att kunna enas om stora, svåra helheter: exempelvis har många gemensamma åtgärder vidtagits för att bemöta covid-19-krisen, och 2020 nåddes enighet om återhämtningspaketet.

Det finns många kopplingar mellan värnandet om EU:s interna enighet och stärkandet av dess yttre handlingsförmåga. Så förutsätter t.ex. migrationen, som är ett mångfasetterat globalt fenomen, att unionen har en helhetsbetonad infallsvinkel som förenar den inre och yttre verksamheten och som respekterar de grundläggande och mänskliga rättigheterna.

Unionen ska vara en stark säkerhetsgemenskap. Den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, svarandet på hybridpåverkan, såsom cyberattacker, och på den internationella brottsligheten och andra gränsöverskridande säkerhetshot, försörjningsberedskapen och annat främjande av unionens yttre och inre säkerhet är kopplade till varandra och skapar en grund för att stärka medborgarnas övergripande säkerhet.

EU håller på att stärka sin kriställighet inom olika politikområden. I denna redogörelse framför regeringen sitt eget svar på hur EU:s så kallade resiliens ska stärkas och unionen ska utvecklas i början av 2020-talet. Redogörelsen drar också upp riktlinjer för Finlands deltagande i konferensen om Europas framtid.

Med tanke på EU:s kriställighet och byggandet av ett ekonomiskt, ekologiskt och socialt hållbart EU är de olika delområdena i EU-politiken nära kopplade till varandra. Därför är det viktigt att EU-politiken är övergripande och noggrant samordnad.

Till Finlands starka sidor hör en initiativrik och konsekvent linje som förhåller sig positiv till det europeiska samarbetet. Vi fortsätter vår verksamhet som en samarbetsvillig medlemsstat som aktivt söker gemensamma lösningar som skapar europeiskt mervärde och främjar öppenhet. Våra initiativ stöder unionens enhet och enighet. Det är endast genom att vi på ett konstruktivt sätt deltar i allt samarbete och i alla diskussioner om utvecklingen av EU som vi kan göra vår röst hörd, få större kraft bakom våra synpunkter och driva våra egna mål och intressen och påverka EU:s framtid. Finland understöder nordiskt samarbete också i EU.

Gemensamma värderingar som hörnstenen i EU:s verksamhet

Demokrati, rättsstatsprincipen och de grundläggande och mänskliga rättigheterna är grunden för all verksamhet i unionen. De ska beaktas i all verksamhet i EU och medlemsstaterna tillsammans med andra skyldigheter enligt internationell rätt. Finland fortsätter att påverka för att säkerställa att man i unionen håller fast vid EU:s gemensamma värderingar.

Demokrati, rättsstatsprincipen och de grundläggande och mänskliga rättigheterna är hörnstenarna för våra samhällen och EU. De är kopplade till varandra och har en avgörande inverkan på unionens verksamhet, medborgarnas vardag och företagsklimatet. Dessa värderingar måste främjas på ett övergripande sätt, vilket stärker EU:s enighet, legitimitet och trovärdighet samt förtroendet mellan medlemsstaterna. En förutsättning för rättsligt samarbete som grundar sig på ömsesidigt erkännande är att medlemsstaterna har ömsesidigt förtroende för varandras rättssystem. Demokrati, rättsstatsprincipen och de grundläggande och mänskliga rättigheterna är viktiga inte bara med tanke på tillgodoseendet av medborgarnas rättigheter utan också med tanke på en fungerande inre marknad, tillväxt och investeringar. De är också förutsättningar för sunda offentliga finanser.

De gemensamma värderingarna – respekt för människovärdet och de mänskliga rättigheterna, frihet, demokrati, jämlikhet och rättsstatsprincipen – samt medlemsstaternas inbördes solidaritet är grunden för unionens kriställighet. Brister i hur dessa värderingar respekteras ökar också de europeiska samhällenas och EU:s sårbarhet både internt och externt.

Åtgärderna för att stärka rättsstatsprincipen ska fortsätta. EU:s rättsstatliga instrument ska vidareutvecklas och användas i enlighet med sitt syfte. Kommissionens granskningscykel för rättsstatsprincipen och ramen för att stärka rättsstatsprincipen, rådets rättsstatsdialog, EU:s nya fond för rättigheter och värden, den nya rättsstatsmekanism som ingår i budgetramen och det förfarande som i enlighet med artikel 7 i fördraget om Europeiska unionen vidtas då unionens värden åsidosätts ska anses komplettera varandra. Kommissionen har en nyckelroll när det gäller att se till att rättsstatsprincipen iakttas i EU, och det är viktigt att kommissionen aktivt använder sina instrument, såsom överträdelseförfarandena. Deltagandet i EU-domstolsärenden är en av påverkanskanalerna. Att säkerställa rättsväsendets oberoende och tillgången till rättslig prövning är en central skyldighet för en rättsstat. Genom att utveckla samarbetet och dialogen på rättsområdet kan vi stärka rättsstatskulturens grund och den gränsöverskridande rättssäkerheten.

Främjandet av likabehandling och jämställdhet mellan könen är en viktig prioritering för Finland. EU:s åtgärder för att bekämpa rasism och diskriminering ska effektiviseras. EU ska aktivt genomföra sin starka jämställdhetsstrategi. Vid genomförandet är det viktigt att betona bl.a. jämställdhetsintegrering inom EU:s olika politikområden, jämställdhetsbudgetering, analys av könskonsekvenser, förebyggande av könsrelaterat våld, stärkande av sexuella rättigheter och främjande av jämställdheten mellan könen i arbetslivet, t.ex. genom ökad öppenhet i fråga om löner. Finland arbetar aktivt och systematiskt för främjande av jämställdhet och likabehandling i EU och bl.a. för att upprätthålla den etablerade terminologin, såsom ”jämställdhet mellan könen”. Detta blir allt viktigare i och med att ifrågasättandet av de universella mänskliga rättigheterna och jämställdheten mellan könen har ökat i Europa. Finland anser att EU:s nya strategi för sexuella minoriteters rättigheter är ett viktigt steg för att främja sexuella minoriteters och könsminoriteters mänskliga rättigheter i EU.

Dessutom måste genomförandet av **EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna** effektiviseras på både EU-nivå och nationell nivå. Framsteg måste också göras när det gäller EU:s anslutning till

Europakonventionen. Finland stöder EU:s anslutning till Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (Istanbulkonventionen). EU:s byrå för grundläggande rättigheter har en viktig roll när det gäller att främja tillgodoseendet av de grundläggande rättigheterna i unionen. Finland fortsätter sitt arbete för att stärka byråns verksamhetsförutsättningar, utvidga dess befogenheter till att omfatta polissamarbete och straffrättsligt samarbete samt utnyttja byråns sakkunskap fullt ut.

För att utveckla demokratin i unionen krävs ett långsiktigt och övergripande arbete som stöds av **den europeiska handlingsplanen för demokrati**. I ett inkluderande och hållbart samhälle får alla sin röst hörd och alla har lika rättigheter och rätt till inflytande. Särskilt ska det tas fasta på att förbättra det civila samhällets verksamhetsförutsättningar. Demokratins kriställighet i EU måste byggas upp genom att man skyddar de demokratiska institutionerna, ökar demokratifostran och stärker medborgarnas kritiska mediekompetens och mediemångfalden. Dessutom måste man genom europeiskt samarbete förbättra beredskapen mot osaklig valpåverkan.

Unionens verksamhet inom områdena ekonomisk politik, socialpolitik, utbildningspolitik och annan samhällspolitik styrs av en stark **strävan efter rättvisa**. I denna verksamhet utgör den europeiska sociala stadgan och den europeiska pelaren för sociala rättigheter riktmärken. Finland anser att den europeiska ekonomiska modellen ska grunda sig på ett arrangemang där en fungerande och konkurrenskraftig marknadsekonomi förenas med en stark välfärdsstat. Finland främjar detta tänkesätt i unionens verksamhet bl.a. inom ramen för temat välfärdsekonomi.

För att öka legitimiteten av unionens åtgärder och det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna ska åtgärderna för att bekämpa korruption, kringgående av skatt och grå ekonomi fortsätta målmedvetet. EU behöver en **strategi mot korruption**, och unionen ska vara en aktiv aktör i det internationella arbetet mot korruption och ansluta sig som fullvärdig medlem av Europarådets grupp av stater mot korruption (Greco).

Världens mest konkurrenskraftiga och socialt sammanhållna klimatneutrala union

Med tanke på våra samhällens resiliens, EU:s konkurrenskraft, ekologisk hållbarhet och social rättvisa är det nödvändigt att EU:s tillväxtstrategi grundar sig på skapandet av en klimatneutral ekonomi. EU bör stärka sin ställning i den globala omvärlden med hjälp av sina egna starka sidor, såsom en rättvis marknadsekonomi, och inte t.ex. genom protektionism.

Ett klimatneutralt EU år 2050

För att uppnå **klimatneutralitet** – som eftersträvas på EU-nivå 2050 och nationellt redan 2035 – behövs det under det kommande årtiondet omfattande åtgärder som reformerar de ekonomiska strukturerna. Alla delområden av samhället och ekonomin är viktiga för omställningen till klimatneutralitet, och de olika politikområdena bör inte arbeta emot en rättvis och framgångsrik omställning till en grön ekonomi. Här är principen om att inte vålla skada (*do no harm*) den viktiga riktlinjen.

Europa måste se till att naturkapitalet bevaras och återställs. EU:s **strategi för biologisk mångfald** som sträcker sig fram till 2030 är ett viktigt verktyg för att uppnå detta mål. Räddandet av Östersjön bör lyftas fram som ett av EU:s spetsprojekt.

EU bör fortsätta att **minska växthusgasutsläppen** och skydda den biologiska mångfalden med metoder som upprätthåller hållbar tillväxt. Utvecklingen och ibruktagandet av teknik som stöder utsläppsminskningarna kräver både offentliga och privata investeringar. I lagstiftningsarbetet ska man sträva efter kostnadseffektivitet, förutsägbarhet och långsiktighet samt skapandet av en gynnsam investeringsmiljö på ett hållbart sätt. Lagstiftningen ska vara teknikneutral, dvs. sporra till och möjliggöra teknisk utveckling och innovationer, inte bara basera sig på redan existerande lösningar. EU:s klimatmål, miljömål och mål för hållbar utveckling ska förverkligas genomgående i unionens verksamhet.

Omställningen till **cirkulär ekonomi** måste påskyndas, eftersom den inte bara effektiviserar begränsningen av klimatförändringen utan också förbättrar resurseffektiviteten avsevärt och minskar importberoendet av kritiska material. Särskilt koldioxidsnålt byggande och cirkulär ekonomi inom byggbranschen erbjuder möjligheter för EU:s inre marknad. Den cirkulära ekonomin förutsätter också en hållbar bioekonomi och en hållbar hantering av kemikalier, vilket behövs både för att skydda människors hälsa och miljön bättre än tidigare. Med tanke på en hållbar utveckling av samhällena är inte bara en hållbar användning av naturresurser utan också hindrandet av förlusten av biologisk mångfald och stävjandet av klimatförändringen av stor betydelse.

EU måste kunna utnyttja omställningen till en klimatneutral ekonomi som en viktig konkurrensfaktor som öppnar möjligheter till affärsverksamhet och export. De möjligheter digitaliseringen erbjuder ska beaktas fullt ut för att klimatmålen ska nås. Finland kan vara en föregångare genom att investera i forskning, utveckling och innovationer samt genom att effektivt ta i bruk **ny teknik**.

EU:s åtgärder och mål ska grunda sig på tillförlitlig **evidensbaserad kunskap**. På vetenskapsbasis måste man bedöma både de åtgärder som väljs och de valda åtgärdernas tillräcklighet för att stoppa klimatförändringen och förlusten av biologisk mångfald samt för att förbättra miljöns tillstånd.

Den globala temperaturhöjningen ska begränsas till 1,5 celsiusgrader för att undvika de allvarligaste följderna av klimatförändringen. EU bör genom **aktiv klimatdiplomati** främja uppnåendet av målen på internationell nivå.

På EU-nivå måste man förbinda sig till ambitiösa åtgärder för att på ett övergripande sätt fasa ut de fossila bränslena från energisystemet. Utsläppsminskningen ska vara det primära målet vid en reform av EU:s **rättsliga ramar för klimat- och energipolitiken** och detta arbete ska styras av principen om kostnadseffektivitet.

Det viktigaste instrumentet när det gäller att främja koldioxidsnåla lösningar är **utsläppshandeln**. Finland anser att man genom en revidering av utsläppshandelsdirektivet bör säkerställa att priset på utsläppsrätter hålls tillräckligt högt för att det effektivt och snabbt ska leda till en minskning av utsläppen. Samtidigt måste man sörja för den europeiska industrins konkurrenskraft.

I detta nu ställer sig Finland inte bakom förslaget om att vägtrafiken ska omfattas av den allmänna utsläppshandeln, eftersom detta sannolikt inte skulle leda till de utsläppsminskningar som behövs i vägtrafiken och på kort sikt skulle kunna störa utsläppshandelns funktion. Om **handel med utsläppsrätter för vägtrafiken** infördes, skulle det behöva skapas ett separat system riktat till

bränsleförädlare eller bränsledistributörer. Alternativt kan Finland understödja utredningen av ett separat system som omfattar utsläppen från vägtrafiken och separat uppvärmning av byggnader.

Finland anser det vara viktigt att EU arbetar aktivt för att **Internationella sjöfartsorganisationen** (*International Maritime Organization, IMO*) så snart som möjligt kommer överens om att införa sådana utsläppsminskningsmetoder som ligger i linje med målen i unionens preliminära strategi för växthusgasutsläpp och som är så ambitiösa som möjligt.

Finland påverkar beredningen av **handeln med utsläppsrätter inom sjöfarten** så att kommissionens förslag effektivt ska minska utsläppen och innehålla element genom vilka man sörjer för konkurrenskraften och beaktar vintersjöfartens särskilda förhållanden.

Väte kan ha en nyckelroll i framtiden, t.ex. när det gäller att minska utsläppen från industriprocesser och trafik. EU bör främja utvecklingen av sådan teknik som möjliggör ett ersättande av fossila bränslen och produkter med väte som producerats från ren el eller med syntetiska bränslen (s.k. *Power to-X*).

Genom åtgärder på EU-nivå kan också utvecklingen av den europeiska **batteriindustrin** främjas.

För att minska utsläppen från trafiken måste EU i synnerhet främja elektrifieringen och produktionen av hållbara alternativa bränslen samt utveckla distributionsinfrastrukturen och utnyttjandet av alternativa bränslen och drivkrafter i alla transportformer. Det är viktigt att på EU-nivå styra förnybara bränslen i synnerhet till flyg- och sjötrafiken samt till den tunga trafiken. Dessutom måste tillgången till utsläppsnåla och utsläppsfria fordon förbättras. Finland understöder kommissionens planer på att öka produktionen och användningen av **förnybara bränslen i lufttrafiken**. Finland anser det vara viktigt att utreda om en distributionskyldighet på EU-nivå för förnybara bränslen i flygtrafiken kan införas.

EU bör påskynda omställningen till hållbarare färd sätt och främja **kundorienterade mobilitetstjänster som kombinerar olika transportmedel**. Den lätta trafiken ska främjas inom hela unionen.

Hållbar användning av naturresurser

Den **biologiska mångfalden** i Europa måste vara på väg mot en tillräcklig återhämtning 2030. Målet ska vara en ekologiskt, ekonomiskt, socialt och kulturellt hållbar användning och utveckling av naturresurserna, som tryggar inte bara bevarandet av den biologiska mångfalden utan också de näringar som baserar sig på den. Bilagorna till fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet ska ses över utifrån vetenskapliga rön med beaktande av förändringar i arternas bestånd, utbredningsområden, livsmiljöer och hotbedömningar. Vid översynen ska också den sociala hållbarheten granskas.

Skogarna har en väsentlig betydelse för Finland med tanke på ekonomin och sysselsättningen, och dessutom ger skogarna oss vår mest betydande naturresurs, träet, med vilket vi kan ersätta flera fossila material. Skogarna är också viktiga med tanke på den biologiska mångfalden samtidigt som de fungerar som kolsänkor som stävjar klimatförändringen. Skogspolitiken bör även i fortsättningen omfattas av den nationella beslutanderätten inom EU, eftersom medlemsstaterna och förhållandena i dem är olika. Finland deltar aktivt i beredningen av EU:s skogspolitiska åtgärder.

På lång sikt ökar betydelsen av **kolsänkan inom markanvändningssektorn** när det gäller uppnåendet av klimatmålen, och man kan förvänta sig att också regleringen och politikåtgärderna på EU-nivå ökar. Jord- och skogsbruket är de enda näringar där koldioxid binds och därmed har de en nyckelroll när det gäller att upprätthålla och öka kolsänkan inom markanvändningssektorn. Den nya **LULUCF-förordningen** om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk bör bättre sporra till stärkandet av kollager och kolsänkor och göra det möjligt att beakta dem som flexibilitet inom ansvarsfördelningssektorn på samma sätt som i det nuvarande systemet. Finland anser det vara viktigt att kolsänkorna och kollagren inom markanvändningssektorn i framtiden beaktas på ett reellt sätt i klimatkalkylerna. Vi ska inte skapa en situation där något land kan dra nytta av de finländska skogarnas kolsänkor och med hjälp av dem låta bli att göra utsläppsminskningar.

Skogsindustrin är viktig för Finland och dess betydelse kan stärkas ytterligare i och med nya produkter och råvaror som ersätter de fossila. Finland främjar de möjligheter som **den hållbara bioekonomin** erbjuder för att bekämpa klimatförändringen. Träbyggande kan vara en delösning både när det gäller minskande av livscykelutsläppen från byggande och när det gäller ökandet av de långvariga kolsänkorna också i den byggda miljön. Kraven på att bekämpa förlusten av biologisk mångfald ska beaktas också vid användningen av skogar.

Livsmedelsproduktionens kontinuitet inom hela EU är viktig både med tanke på samhällets övergripande säkerhet och kriställighet och med tanke på landsbygdsområdenas livskraft. För detta behövs en **gemensam jordbrukspolitik** som tar hänsyn till jordbrukarnas försörjning, de olika förhållandena och särdragen i medlemsstaterna, tillgången till säkra och hälsosamma livsmedel för konsumenterna, den biologiska mångfalden och livsmedelsproduktionens klimathållbarhet samt djurens välbefinnande. Det är viktigt att konsekvent utveckla EU:s livsmedelssystem i en allt hållbarare riktning. I en gemensam jordbrukspolitik ökar betydelsen t.ex. av en minskning av jordbrukets klimat- och vattenutsläpp, en hållbar markanvändning och ökning av kolsänkorna, en god behandling av produktionsdjur och bekämpningen av antibiotikaresistens, och dessa mål ska eftersträvas genom ett brett och innovativt urval av metoder. Utövandet av **fiskerinäringen** i Östersjön ska främjas på ett ekologiskt och ekonomiskt hållbart sätt i EU.

Det finns tecken på att EU på medellång sikt kommer att övergå från en traditionell politik som fokuserar på jordbruksproduktion och marknader till en mer omfattande och övergripande **livsmedelspolitik som omfattar hela kedjan**. Enligt Finlands syn ska man på ett balanserat sätt beakta perspektiven i fråga om såväl livsmedelsproducenternas inkomstnivå som deras ställning i livsmedelskedjan, miljö- och klimatfrågor, livsmedelssäkerhets- och hälsoskyddsaspekter samt djurens välbefinnande. Finland anser att det är ett positivt mål att öka mängden ekologisk produktion i enlighet med riktlinjerna i **strategin Från jord till bord**.

Rättvis omställning och stödjande regional- och strukturpolitik

Det är nödvändigt att se till att det finns ett konsekvent och nära samband mellan EU:s gröna giv och en stark social dimension. Den sociala rättvisan ska prägla allt klimatarbete. De klimatpolitiska åtgärderna ska vara socialt och regionalt rättvisa för att genomförandet av dem ska vara effektivt och godtagbart ur medborgarnas synvinkel. Detta innebär att stöd riktas till de regioner, branscher och arbetstagare som berörs mest av ändringen. Det är viktigt att ur EU:s budget stödja en **rättvis omställning** i alla medlemsstater. En förutsättning för stöd är att medlemsstaten förbinder sig till EU:s klimatmål.

Den viktigaste uppgiften för EU:s gemensamma **regional- och strukturpolitik** är att minska skillnaderna mellan medlemsländerna och deras regioner. I regional- och strukturpolitiken är det viktigt att fokus ligger på reformer som stöder konkurrenskraften, den sociala delaktigheten samt den gröna och digitala omställningen. Strukturpolitiken ska sporra medlemsstaterna till strukturella reformer och stödja de sektorer som är föremål för strukturomvandling. Det finns ett särskilt behov av stöd till de minst utvecklade regionerna i EU. En viktig specialfråga för Finland är stödandet av glesbygdsområdena i norr.

En innovativ tillväxtpolitik och en mer integrerad inre marknad

Den gemensamma **inre marknaden** är en av EU:s största prestationer och marknadens funktion är en förutsättning för en hållbar tillväxt och konkurrenskraft i hela EU. Finlands mål är att utveckla EU:s inre marknad på ett sätt som stärker hållbar tillväxt, konkurrenskraft och unionens kristalinitet. En stark och enhetlig inre marknad är den bästa garantin för att uppnå strategiskt oberoende i unionen. Den inre marknaden måste vara öppen och konkurrensutsatt och ge de europeiska företagen och industrin de bästa förutsättningarna för framgång. Företag av alla storlekar ska ha rättvisa och jämlika verksamhetsförutsättningar och möjligheter att komma in på marknaden. Detta förutsätter också ett effektivt genomförande av reglerna för den inre marknaden. Finland driver i unionen en reformatorisk **industripolitik** som stöder innovationer, överskrider branschgränserna och påskyndar den gröna och digitala omställningen – på så sätt gagnas också Finlands nationella näringspolitiska mål.

För ett land som Finland är en infrastruktur som möjliggör export, såsom hamnar och övergripande projekt, exceptionellt viktigt. Finland deltar aktivt i utvecklingen av det transeuropeiska transportnätet och i utnyttjandet av de möjligheter som det utvidgade stomnätet erbjuder.

EU:s starka **forsknings- och innovationsfinansieringsprogram** är nödvändigt för att man ska kunna öka unionens konkurrenskraft och svara mot de samhällsliga utmaningarna.

Finlands långsiktiga mål att utveckla **den inre marknaden för tjänster** främjas så att arbetstagarnas rättigheter tryggas, små och medelstora företags ställning beaktas och möjligheterna till digitala tjänster sätts i fokus.

EU måste särskilt med innovationspolitiska medel investera i **digitalisering** och ny teknik som de viktigaste medlen för att modernisera ekonomin och de viktigaste konkurrenskraftsfaktorerna för den europeiska industrin. EU ska vara en global föregångare när det gäller att utveckla en **människocentrerad dataekonomi**. Genom ett värdebaserat förhållningssätt som stärker förtroendet skapas nya marknader och utvecklas en förutsebar författningssmiljö. Europeiska företag och medborgare ska ha möjlighet att bestämma över hanteringen av sin egen data och ha rätt att välja tjänsteleverantör på en öppen och konkurrensutsatt marknad. Ambitiösa datapolitiska åtgärder främjar delning av data och fastställande av åtkomsträttigheter, skapar interoperabla lösningar för informationsutbyte och möjliggör ibruktagande av nya tekniklösningar. I all verksamhet är det viktigt att sörja för den digitala säkerheten, informationssäkerheten och skyddet av personuppgifter, liksom också att stärka den digitala delaktigheten och minska den digitala fattigdomen bl.a. genom att utnyttja strukturfonderna.

EU måste också utvecklas till en gynnsam miljö för utveckling och tillämpning av **artificiell intelligens**. Regleringen av artificiell intelligens ska grunda sig på värderingar som gäller frihet, människovärde och integritetsskydd och också erbjuda en etiskt hållbar handlingsram. Det är viktigt att ta fasta på jämlikhet, jämställdhet och icke-diskriminering i utvecklingen av digitala lösningar,

artificiell intelligens och algoritmer. Finlands nationella arbete för att främja ibrukttagandet av artificiell intelligens kan tjäna som exempel när praxis utvecklas på EU-nivå.

EU förutsätts ha ett starkt konkurrenspolitiskt grepp och unionen ska säkerställa ett effektivt och enhetligt genomförande av **reglerna om konkurrens och statligt stöd** för att säkerställa den nödvändiga förutsägbarheten och jämlikheten i näringslivets verksamhetsmiljö. Konkurrensregleringen ska svara mot den digitala ekonomins behov, inklusive bl.a. mot de konkurrensnedvridningar som uppstår i och med plattformsekonomin. Reglerna om statligt stöd ska på ett ändamålsenligt sätt och utan att snedvrیدا konkurrensen stödja uppnåendet av klimatmålen och omställningen till en klimatneutral ekonomi. Företag från tredjeländer som är verksamma på den inre marknaden måste iaktta samma regler som europeiska företag och industrier iakttar. Det ligger i Finlands intresse att kommissionen behåller sin självständiga roll som den viktigaste aktören i EU:s konkurrens- och statsstödspolitik.

Covid-19-krisen har avslöjat sårbarheter i anslutning till internationella ekonomiska störningar i EU-medlemsländerna. Kommissionen har utvecklat konceptet **”öppen strategisk autonomi”** som ska styra EU:s politik. En närmare definition av konceptet pågår fortfarande och situationen ger mycket rum för tolkning av vad som ingår i den öppna strategiska autonomi och vad som eftersträvas med den. Finland understryker att detta inte får vara en eufemism för protektionism. Unionens strategiska oberoende och konkurrenskraft ska grunda sig på utveckling av unionens egna starka sidor samt på rättvis konkurrens och deltagande i världsekonomin.

Covid-19-pandemin har visat att det finns ett behov av att stärka unionens kriställighet och minska dess beroende, särskilt inom vissa kritiska sektorer såsom i fråga om läkemedel, skyddsutrustning och råvaror. Utvecklingen av **EU:s gemensamma beredskap och försörjningsberedskap** ligger också i Finlands intresse. Detta förutsätter ett övergripande angreppssätt som tar hänsyn till arbetsfördelningen mellan unionen och medlemsstaterna. En välfungerande inre EU-marknad såväl som en öppen och regelbaserad handelspolitik är de viktigaste förutsättningarna för försörjningsberedskapen. Finland arbetar för att EU:s kriställighet ska utvecklas på ett sätt som främjar en ekonomisk reform och tryggar jämlika verksamhetsbetingelser på EU-marknaden.

En öppen och ansvarsfull handelspolitik

EU ska ha en stark roll när det gäller att bevara och stärka det **multilaterala handelssystem som baserar sig på Världshandelsorganisationen (WTO)** och för att försvara en öppen och rättvis handel. EU:s handelspolitik bör vara en konsekvent del av EU:s yttre förbindelser och ha ett nära samband med utvecklingen av den inre marknaden och industripolitiken. Handelspolitiken ska också stödja EU:s digitala och gröna omställning, inklusive cirkulär ekonomi.

Det är av största vikt för Finland att främja det multilaterala handelssystemet inom ramen för Världshandelsorganisationen. EU:s regionala, bilaterala och multilaterala avtal ska vara förenliga med denna utgångspunkt. EU bör stödja en hållbar och ansvarsfull utveckling inom handel och investeringar. Unionen bör också främja EU:s gröna giv och genomförandet av FN:s mål för hållbar utveckling. Dessutom ska man begrunda hur handelspolitiken på effektivast möjliga sätt skulle kunna leda till en social förändring (*societal change*) i EU och partnerländerna.

Mot bakgrund av den förändrade globala omvärlden är det viktigt att öka EU:s förmåga att fatta handelspolitiska beslut utifrån sina egna utgångspunkter och försvara sina intressen, samtidigt som Europas öppenhet för internationell handel och investeringar bevaras. Samtidigt förutsätter stärkandet

av EU:s ställning och konkurrenskraft att EU vid behov ska ha möjlighet att ingripa i tredjeländers orättvisa handelsförfaranden, om man inte kan komma överens om gemensamma regler. EU:s **handelspolitiska skyddsinstrument** bör utnyttjas för att försvara EU:s intressen. Det är möjligt att det behövs nya instrument t.ex. för att ingripa i sådant statligt stöd som snedvrider konkurrensen.

Regimskiftet i **Förenta staterna** erbjuder en möjlighet att stärka det transatlantiska samarbetet för att främja en regelbaserad handel. EU måste främja positiva handelsförbindelser. Dessutom måste EU vid behov vara redo att försvara sina intressen inom ramen för Världshandelsorganisationens regler. EU:s långsiktiga mål ska vara allt djupare relationer inom handel och investeringar med Förenta staterna. Det är viktigt att EU i högre grad försvarar sina intressen och värderingar gentemot **Kina**. För att uppnå mer balanserade och ömsesidiga ekonomiska relationer måste EU kräva att Kina håller fast vid sina åtaganden och ökar öppenheten och transparensen på sin marknad.

Genom EU:s handelspolitik undanröjs handelshinder, säkerställs jämligare konkurrensförhållanden, underlättas finländska och europeiska företags koppling till globala värde- och leveranskedjor samt främjas målen för hållbar utveckling. Det är viktigt att **handelsavtalen** genomförs effektivt och att nätverket av EU:s bilaterala och regionala handelsavtal stärks. Ikraftsättandet av avtal som förhandlats fram är viktigt inte bara med tanke på avtalens ekonomiska konsekvenser utan också med tanke på EU:s trovärdighet. Vid genomförandet av avtalen ska det säkerställas att alla förpliktelser fullgörs.

Det måste säkerställas att EU:s handels- och investeringspolitik stöder **uppnåendet av målen för hållbar utveckling (Agenda 2030) och klimatmålen** och att EU:s handelsavtal i tillräcklig utsträckning beaktar avtalens konsekvenser för miljön, hållbar utveckling, jämställdheten och frågor i anknytning till kvinnors, flickors och arbetstagares rättigheter. Handelsavtalen ska för sin del främja **företagens samhällsansvar**. I enlighet med regeringsprogrammet förhåller sig Finland positivt till lagstiftning på EU-nivå om företagsansvar som beaktar företag av olika storlek och internationella värdekedjor. Mål i anslutning till en hållbar företagsstyrning bör främjas på ett sätt som beaktar de olika principerna i medlemsstaternas bolagsrättssystem.

Den bästa utbildningen i världen

Stärkandet av kompetensnivån bland europeiska medborgare, ökandet av jämlikheten i utbildningen och stödandet av kontinuerligt lärande bör lyftas fram som ett centralt mål för EU-samarbetet. Detta är en förutsättning för EU:s globala konkurrenskraft, för den gröna och digitala omställningen samt för att stärka samhällenas resiliens. Samtidigt stärks jämlikheten och delaktigheten.

Humankapitalet är Europas viktigaste resurs. Det ska vara EU:s strategiska mål att göra den europeiska utbildningen till den bästa i världen. Detta förutsätter att utbildningsinvesteringarna ökas och att EU-samarbetet inom utbildningssektorn lyfts upp på en ny nivå. Det förbättrade *Erasmus+* -programmet bör utnyttjas fullt ut för att främja utbildning, kompetens och rörlighet. För att skapa toppuniversitet som klarar sig väl i den globala konkurrensen måste nätverkandet mellan de europeiska högskolorna stärkas. **Det europeiska utbildningsområdet** ska uppnås före 2025 genom att man undanröjer hinder för rörlighet och samarbete och förbättrar interoperabiliteten mellan medlemsstaternas utbildningssystem. Ett närmare samarbete behövs också mellan forsknings- och innovationspolitiken och utvecklingen av utbildningen och kompetensen.

Frågor som gäller **digitaliseringen av utbildningen** måste vara högt uppe på EU:s agenda. Detta handlar inte bara om medborgarnas digitala kompetens eller lösningar som främjar rörligheten, utan också om hur digitaliseringen förändrar utbildningen och utbildningssystemen. Samarbetet på EU-nivå bör ökas t.ex. när det gäller att utnyttja artificiell intelligens i undervisningen och inläringen.

En stark social dimension, ett rättvisare arbetsliv och en verkkningsfull hälsopolitik

Den sociala dimensionen är ett viktigt prioriterat område för EU och Finland anser att det är angeläget att utveckla den. De åtgärder som vidtas inom den sociala dimensionen bör öka allmänhetens stöd för EU. Målet är att utveckla den allmänna välfärden i unionen och att sträva efter att minska skillnaderna i levnadsstandard genom att minska fattigdom och ojämlikhet. Medlemsländerna har organiserat sin social-, sysselsättnings-, hälso- och utbildningspolitik på olika sätt och enligt olika principer, och Finland anser att den sociala dimensionen bör ta systemens mångfald som utgångspunkt även i framtiden. Finlands mål är att de initiativ som tas inom den sociala dimensionen ska stödja utvecklingen av den nordiska välfärdsmodellen. Den nordiska välfärdsmodellen har mycket att ge också när det gäller att utveckla de åtgärder som vidtas i EU. Stärkandet av EU:s sociala dimension och av den europeiska pelaren för sociala rättigheter samt en uppdaterad och effektivare genomförd minimilagstiftning om sociala rättigheter och arbetsliv är metoderna för att uppnå ett socialt hållbart och jämställt EU.

Ett fullständigt genomförande av **den europeiska pelaren för sociala rättigheter** är väsentligt för stärkandet av den sociala dimensionen, för ett rättvist arbetsliv och för en fungerande inre marknad. För pelaren behövs en tydlig och konkret handlingsplan där det fastställs vilka åtgärder genomförandet av pelaren förutsätter av olika aktörer och inom vilken tidtabell. Instrument på EU-nivå bör utnyttjas när man strävar efter att nå de mål som ställts upp inom pelaren för sociala rättigheter och bl.a. lagstiftningen på EU-nivå bör uppdateras och kompletteras vid behov inom ramen för befogenheterna. Dessutom behövs systematisk uppföljning och politiskt gruppträck. Den europeiska planeringsterminen är ett centralt verktyg vid uppföljningen av genomförandet.

EU:s ekonomi är beroende av tillgången på kompetent arbetskraft. Covid-19-krisen måste ses som en brytningspunkt och också som en möjlighet att styra **sysselsättningspolitiken** så att den stöder den gröna och digitala omställningen. Sysselsättnings- och socialpolitiken är även i fortsättningen huvudsakligen medlemsstaternas ansvar, men samarbetet på EU-nivå ska utvecklas och lagstiftningen uppdateras så att bl.a. de förändringar i arbetslivet som digitaliseringen medför beaktas.

En fungerande och sund arbetsmarknad är viktig för att främja hållbar tillväxt och välfärdsekonomi. Finland stöder målet för EU:s initiativ för minimilöner för att säkerställa tillräckliga löner för alla arbetstagare i EU. Samtidigt bör de nationella särdragen hos sysselsättningspolitiken, såsom ett avtalsbaserat arbetsmarknadssystem, respekteras. Finland stöder EU:s ytterligare åtgärder för att främja **arbetarskyddet och arbetshälsan**. Hindren för arbetskraftens rörlighet på den inre marknaden bör undanröjas och den europeiska arbetsmarknaden fördjupas. EU och dess medlemsländer ska också fortsätta de insatser som främjar **jämställdhet i arbetslivet**, balans mellan arbete och privatliv samt lika lön. Finland stöder stärkandet av Europeiska jämställdhetsinstitutets verksamhet och betraktar den som en värdefull del av unionens arbete.

Den välfärdsekonomiska aspekten ska beaktas i EU-samarbetet. Finland främjar aktivt ett tänkesätt där satsningar på medborgarnas välfärd ses som en faktor som stöder hållbar ekonomisk tillväxt. Hållbar tillväxt kan i sin tur stärka både människornas och miljöns välfärd. Dessutom är det viktigt att systematiskt bedöma vilka konsekvenser politiska beslut på EU-nivå har för medborgarnas välfärd.

EU:s förmåga att reagera på och förbereda sig för **gränsöverskridande hot mot människors hälsa** måste stärkas. Covid-19-pandemin har visat att EU-länderna behöver samarbeta och samordna sina åtgärder under kriser. Medborgarna förväntar sig att EU vidtar åtgärder för att skydda hälsa och välfärd. Förebyggandet av, beredskapen för, övervakningen av och bekämpningen av internationella hälsokriser samt samordningen av nödsituationer ska förbättras på EU-nivå. Det är värt att understödja att EU strävar efter att stärka sin handlingsförmåga även inom hälsosektorn, eftersom ingen medlemsstat i ett integrerat Europa är skyddad mot omfattande hälsorisker utan en gemensam och effektiv strategi. Förutom pandemier måste EU genom gemensamma insatser också bekämpa globala hot mot hälsan, såsom antibiotikaresistens. Finland understöder den nuvarande behörighetsfördelningen inom hälsopolitikens område. EU ska inte genom sina åtgärder begränsa frågor som hör till medlemsstaternas exklusiva behörighet, såsom ordnandet av hälsovårdstjänster. EU:s hälsopolitik stöder och kompletterar de nationella åtgärderna och hjälper till att säkerställa att hälsan beaktas i all EU-politik. EU:s åtgärder stöder medlemsländerna när det gäller hälsofrämjande verksamhet och förebyggande av sjukdomar.

EU måste i fortsättningen bättre övervaka **tillgången till kritiska läkemedel, medicintekniska produkter och utrustning**. Genom ett system på EU-nivå för uppföljning av efterfrågan och utbud kan tillgången till läkemedel säkerställas också under kriser. EU-samarbetet för att främja försörjningsberedskapen ska utvecklas bl.a. vid gemensam upphandling och vid trygghandling av tillgången till annan nödvändig utrustning. Medlemsstaterna ska dock även i fortsättningen ha beslutanderätt i fråga om det nationella deltagandet i upphandlingar och trygghandling av nödvändig utrustning.

En mer fungerande ekonomisk och monetär union

I en global miljö i förändring har en välfungerande ekonomisk och monetär union (EMU) en mycket viktig roll med tanke på EU:s gemensamma värderingar, kriställighet, politiska sammanhållning samt den övergripande säkerheten i EU och Finland.

Det är av största vikt i ekonomiska och monetära unionen att ansvaret för den ekonomiska politiken vilar på medlemsstaterna själva, i enlighet med fördragen. En förutsättning för detta är att medlemsländerna har ett genuint finanspolitiskt handlingsutrymme. I goda tider måste medlemsländerna kunna skapa ekonomiskt handlingsutrymme åt sig själva med tanke på dåliga tider. Det är viktigt att undersöka möjligheterna att förenkla **finanspolitikens regelverk** som blivit komplicerat, dock utan att öppna grundfördragen. Allt större tonvikt ska läggas i synnerhet vid medlemsstaternas skuldållbarhet och eventuella obalanser i medlemsstaternas bytesbalans. Det blir allt viktigare att penningpolitiken och finanspolitiken är förenliga sinsemellan. Förutsättningarna för att genomföra skuldreglering på ett kontrollerat sätt bör förbättras inom euroområdet. Regelverket för den ekonomiska politiken måste göra det möjligt att föra en finanspolitik som står i proportion till konjunkturläget, vilket ska beaktas om **finanspakten** och dess roll ses över på nytt.

Reglerna i **EU:s stabilitets- och tillväxtpakt** har utformats för att minska risken för medlemsstaternas överskuldssättning och att på så sätt bidra till att förebygga en urholkning av den monetära självständigheten. Den **europiska planeringsterminen** är central vid samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik. Den europeiska planeringsterminen är det primära verktyget för att jämma ut skillnaderna mellan länderna, för att främja sysselsättning och social sammanhållning samt för att upprätthålla stabiliteten i euroområdet. Finland stöder beaktandet av FN:s globala mål för hållbar utveckling (Agenda 2030) som en del av den europeiska planeringsterminen och strävar aktivt

efter att bidra till en balanserad utveckling av planeringsterminen så att den i princip koncentrerar sig på samordning av den ekonomiska politiken, men också bättre beaktar de ekonomiska, sociala, sysselsättnings- och miljöåtgärdernas och miljöpolitikens konsekvenser för varandra samt främjar ekologisk återuppbyggnad. Som ett led i beredningen av planeringsterminen för den ekonomiska politiken förs en intensiv dialog med olika aktörer, såsom arbetsmarknadsparterna och frivilligorganisationerna. Processen får emellertid inte överbelastas som helhet.

Det **instrument för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation** (SURE) som inrättades i samband med covid-19-krisen är en exceptionell lösning av engångsnatur för att sköta den akuta krisen. Om en diskussion om nya permanenta arrangemang kommer upp på EU-nivå, ska man förbereda sig väl för den genom att utreda behovet, nyttan och riskerna med arrangemangen. Bestående förändringar bör inte göras i strukturerna för EU:s ekonomiska politik som ett svar på akuta kriser. Samarbetet för att bättre kontrollera konjunkturpolitiken inom finanspolitiken kan också ökas genom att medlemsstaterna sinsemellan separat avtalar om liknande åtgärder.

Finland understöder genomförandet av en **stark skuldnedskrivning** (bail-in). Det måste vara möjligt att lösa överskuldssatta medlemsstaters och bankers problem utan några betydande negativa konsekvenser för EU:s finans- och kapitalmarknader. Åtgärderna får inte heller öka risken för en ny finanskris inom euroområdet eller försvaga Europeiska centralbankens (ECB) förmåga att trygga stabiliteten i euroområdet. Den onda cirkel som uppstår i relationen mellan stater och banker utgör ett avsevärt hinder för kontrollerad reglering av skulder i medlemsstaterna. Arbetet för att bryta den måste fortsätta, särskilt genom kreditinstitutsreglering. I praktiken bör man kunna säkerställa att bankerna har tillräckligt med eget kapital i förhållande till den kreditrisk som de exponeras för när de finansierar stater. Inte heller får centralbankernas omfattande investeringar i statsobligationer hindra genomförandet av kontrollerade regleringar av skulder, och därför bör klausulerna om kollektivt agerande i fråga om statsobligationer stärkas ytterligare. Fördraget om **Europeiska stabilitetsmekanismen** (ESM) har nyligen reviderats och behöver inte öppnas inom den närmaste framtiden. Dock måste ESM:s utveckling och plats i EMU:s arkitektur utvärderas regelbundet.

Finlands grundläggande utgångspunkt i fråga om **fullbordandet av bankunionen** baserar sig på ett omfattande och effektivt verkställande av skuldnedskrivning för att det ska vara möjligt att minimera skattebetalarnas kostnader vid bankkriser. Att förstärka bankunionen och dela riskerna på ett ekonomiskt hållbart sätt är meningsfulla mål. **Den gemensamma insättningsgarantin** kan, om den genomförs på rätt sätt, ge mervärde med tanke på den finansiella stabiliteten. Riskdelning inom bankunionen ska dock basera sig på ett rättvist arrangemang av försäkringstyp, där avgifterna för det gemensamma insättningsgarantisystemet återspeglar den aktuella riskfördelningen. Om behandlingen av kapitalkravet för statsskuldexponeringar ändrades så att bankerna fick incitament att diversifiera sina statslåneportföljer vore det ett steg framåt med tanke på den finansiella stabiliteten. För att man ska kunna gå vidare med det gemensamma insättningsgarantisystemet måste man utarbeta en färdplan där man kommer överens om åtgärder för att minska riskerna, återupprätta trovärdigheten hos den redan överenskomna resolutionsordningen och reformera bankregleringen för att möjliggöra statsskulsreglering.

Kapitalmarknadsunionen behövs för att göra EU:s finansiella marknad konkurrenskraftig. Kapitalmarknadsunionen ska dessutom ha som mål att säkerställa en effektiv och likvid finansmarknad där marknadsriskerna har prissatts rätt och skuldnedskrivningen realiserats. Fullbordandet av kapitalmarknadsunionen främjar också målet att försvaga beroendet mellan banker och stater. Diskussionen om kapitalmarknadsunionen fortsätter på EU-nivå, särskilt när det gäller behovet av ytterligare harmonisering av insolvenslagstiftningen, beskattningen och bolagsrätten. Finland är berett att undersöka hur åtgärder på EU-nivå kan främja förverkligandet av en djupare

kapitalmarknadsunion. I fråga om eventuell ytterligare harmonisering bör man dock fästa särskild uppmärksamhet vid iakttagandet av principerna för bättre lagstiftning samt vid proportionaliteten i varje förslag.

Det tillfälliga återhämtningsinstrumentet och ett effektivt genomförande av det

Finland understryker att det **återhämtningsinstrument** som inrättats till följd av de ekonomiska konsekvenserna av covid-19-krisen är en exceptionell krisåtgärd av engångskaraktär, vars varaktighet och användningsändamål är klart avgränsade. Den rättsliga grunden för återhämtningsinstrumentet är behovet att reagera på en osedvanlig krissituation. Återhämtningsinstrumentet genomförs inom ramen för EU:s grundfördrag, lagstiftning och institutioner, utan att den institutionella balansen rubbas. Finland har godkänt återhämtningsinstrumentet med dessa ramvillkor. EU:s fleråriga budgetram är även i fortsättningen den primära metoden för att finansiera unionens verksamhet.

För Finland är det viktigt att den finansiering som riktas till medlemsstaterna från återhämtningsinstrumentet används på överenskommet sätt för **strukturella reformer som förbättrar tillväxten och konkurrenskraften samt för klimatåtgärder**. Det är väsentligt att finansieringslösningarna stöder unionens övergripande politiska mål, såsom den gröna och digitala omställningen. Även social- och hälsovårdssystemens resiliens, upprätthållandet av människornas arbets- och funktionsförmåga samt jämlika möjligheter är viktiga inte bara ur mänsklig synvinkel utan också med tanke på en hållbar återhämtning av sysselsättningen och ekonomin. På nationell nivå måste man se till att den finansiering som återhämtningsinstrumentet erbjuder utnyttjas fullt ut på ett sätt som stöder våra stimulansåtgärder och målen i regeringsprogrammet.

Rättvis beskattning och egna medel

Rättvis, effektiv och hållbar beskattning har en nyckelroll i strävan efter grön tillväxt och digital ekonomi. Beskattningen ska stödja hållbar utveckling och bekämpning av klimatförändringen på ett socialt rättvist sätt både internationellt och nationellt och så att skatteunderlaget tryggas samtidigt som man sörjer för konkurrenskraften. Beskattningen ska främja hållbarare val vid produktion och konsumtion.

Den globaliserade ekonomin och den tekniska utvecklingen hotar den traditionella beskattningens viktigaste uppgift, nämligen att finansiera samhällstjänster och samhällsförmåner. I det nuvarande systemet är företagen verksamma internationellt medan regleringen i stor utsträckning är nationell. En hållbar finansiering av allmännyttig verksamhet förutsätter att **skatteunderlaget stärks internationellt**. På så sätt upplever medborgarna också att beskattningen är rättvis och äkta konkurrens främjas inom affärlivet. Finlands inställning till skattepolitiska initiativ utgår från dessa utgångspunkter.

Finland anser att **kravet på enhällighet** och det särskilda lagstiftningsförfarandet ska bevaras i EU:s skattepolitik i ärenden som gäller kärnan i den nationella skattepolitiken och harmoniseringen av unionens skattelagstiftning. En övergång till beslut med kvalificerad majoritet inom ett visst område eller i vissa fall kräver ett enhälligt beslut av Europeiska rådet.

Att införa beslutsfattande med kvalificerad majoritet kan övervägas i undantagsfall i fråga om begränsade helheter som gäller bekämpning av grå ekonomi, skadlig skattekonkurrens, skatteflykt och skattebedrägeri, **exempelvis i fråga om informationsutbyte mellan medlemsstaterna och**

annat administrativt samarbete. Finland främjar transparens i gränsöverskridande beskattning och bokslutsärenden.

Beprövade metoder som visat sig fungera i **arbetet mot skatteparadis** bör stärkas ytterligare både inom EU och globalt. Skatteincitament som snedvrider konkurrensen och annan skadlig skattekonkurrens bör också identifieras och åtgärdas effektivt i EU:s skattepolitik. I slutändan leder skadlig skattekonkurrens till att alla länder förlorar. Finland stöder och bidrar till att bekämpa skatteflykt, aggressiv skatteplanering och grå ekonomi samt till att öka transparensen i beskattningen genom internationellt samarbete. Målet är att skapa starkare och bredare skatteunderlag så att företagens vinster och andra inkomster beskattas en gång.

EU bör enhetligt kunna ta sig an internationella skatteutmaningar. Diskussionen om behovet att reformera **företagsbeskattningen** fortsätter också i EU. Digitaliseringen i synnerhet kommer att föranleda ett behov att utvärdera reformer som gäller skatteuppbörd och fördelning av skatteintäkter. Finland deltar aktivt i det europeiska och internationella samarbetet för att säkerställa beskattningen av företag inom plattformsekonomin och den digitala ekonomin. Finland främjar sådana nationella och internationella lösningar som tryggar och stärker Finlands skatteunderlag på ett globalt hållbart sätt samt bidrar till rättvis konkurrens mellan företag genom att hindra möjligheterna till skatteflykt. Ett långsiktigt mål är att koncerner i princip bör kunna beskattas som en enda helhet.

Finland deltar aktivt i främjandet av **EU:s gemensamma bolagsskattebas (CCTB)**. Finland anser det vara viktigt att godkänna den ändring av redovisningsdirektivet som gäller landsspecifik skatterapportering för att öka transparensen i företagsverksamheten och minska sådan skatteplanering som snedvrider konkurrensen. Vilka effekter reformerna har för Finlands skatteintäkter, skattematchningen och förutsättningarna för ekonomisk tillväxt kommer att utredas på ett oberoende sätt som en del av förberedelserna.

Reformen av den fleråriga budgetramen bör fortsätta. Finland förhåller sig öppet och konstruktivt till **utvecklingen av systemet för EU:s egna medel, dvs. inkomstsidan i budgetramen**, med beaktande även av de aspekter som hänför sig till finansieringen av återhämtningsinstrumentet. EU:s eventuella nya egna medel bör vara av övergripande och internationell karaktär.

Finland deltar aktivt i diskussionen om unionens nya egna medel och bedömer framtida förslag, såsom **mekanismen för koldioxidjustering vid gränserna och den digitala skatten**, med tanke på det nationella och europeiska helhetsintresset. Genom att utveckla EU:s egna medel kan man t.ex. minska medlemsstaternas finansiella bidrag till återbetalningen av återhämtningsinstrumentet. Ändringar som görs i systemet för egna medel får inte oproportionerligt öka Finlands finansiella bidrag. Besluten om EU:s egna medel ska kvarstå inom ramen för ett enhälligt beslutsfattande.

När reformer görs i anslutning till EU:s finansiering ska det utvärderas hur de kan kopplas till andra pågående reformer och centrala mål inom unionen, såsom kampen mot klimatförändringen och effektiviseringen av den inre marknadens funktion.

EU som en stark global aktör och säkerhetsgemenskap

Den ökade konkurrensen mellan stormakterna och den ideologiska polariseringen samt instabiliteten i Europas närområden understryker behovet av att stärka EU som global aktör och säkerhetsgarant.

Det är allt viktigare att EU främjar sina gemensamma värderingar genom att minska spänningarna. Globala utmaningar, såsom klimatförändringen, pandemier, migrationen, befolkningstillväxten, den ökade ojämlikheten och den tekniska förändringen, betonar vikten av ett övergripande främjande av hållbar utveckling och internationellt samarbete samt behovet av bättre samordning av åtgärder för den inre och yttre säkerheten. Partnerskap och verksamhet i olika internationella forum stärker EU:s kriställighet.

En union som främjar sina värderingar och intressen

Finland anser det nödvändigt att **stärka EU:s globala roll och inflytande**. Detta kräver ett mer strategiskt grepp och en starkare enighet från EU:s sida, samstämmighet mellan EU:s interna och externa politik och ett effektivare beslutsfattande. Finland anser att stärkandet av EU:s strategiska autonomi i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken innebär ett mer målmedvetet främjande av unionens värderingar och intressen, ett starkare ansvarstagande och partnerskap samt en förbättring av den yttre funktionsförmågan.

Finland stöder **utvecklingen av EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik**. EU:s höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ska ha ett starkt mandat att driva EU:s utrikespolitiska mål. Målen kan också främjas genom att den höga representantens uppgifter från fall till fall delegeras till medlemsstaternas utrikesministrar. Genom att i högre grad tillämpa **beslut med kvalificerad majoritet och konstruktiv röstnedläggning** kan EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik bli snabbare och trovärdigare. I konkurrenskonstellationen mellan stormakterna måste EU effektivt kunna forma sina egna ståndpunkter utifrån sina mål och vid behov skydda sina intressen mot yttre tryck. Med tanke på EU:s handlingskraft är det också viktigt att de gemensamma riktlinjerna följs.

Finland bidrar till att EU:s **sanktionspolitik** är konsekvent, proportionerlig, riktad och vilar på en stark rättslig grund. Sanktionernas verkningfullhet kan förbättras av en fungerande dialog med partnererna och av att sanktionerna är enhetliga. För att man ska kunna skydda sig mot negativa effekter av tredjeländers sanktioner krävs åtgärder på EU-nivå.

EU har en viktig roll i utformningen av strukturerna för den globala styrningen. Det FN-baserade **regelbaserade multilaterala systemet** bör stärkas och vid behov också reformeras. Respekten för internationell rätt och främjandet av de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen måste stå i centrum för all EU:s yttre verksamhet. Också främjandet av social rättvisa, jämlikhet, jämställdhet mellan könen samt kvinnors och flickors rättigheter ska beaktas genomgående. EU:s värderingar bör främjas målmedvetet på global nivå tillsammans med unionens partner.

Covid-19-krisen har framhävt det globala ömsesidiga beroendet och behovet av gemensamma lösningar. Den har också ökat ojämlikheten över hela världen. För första gången på flera årtionden ökar antalet människor som lever i absolut fattigdom. EU måste behålla sin nyckelroll i utvecklingspolitiken och det humanitära biståndet samt det globala ledarskapet i verkställandet av **Agenda 2030 för hållbar utveckling** och **klimatavtalet från Paris**. EU:s utvecklingspolitik måste bättre än tidigare beaktas som en del av EU:s yttre åtgärder och samordningen av medlemsstaternas utvecklingspolitik effektiviseras. De möjligheter som EU:s nya, mer enhetliga och flexibla **system för finansiering av yttre åtgärder** erbjuder bör utnyttjas fullt ut. **Förbindelsepolitiken** kan erbjuda alternativ som är förenliga med EU:s värderingar och intressen och fördjupa EU:s partnerskap globalt. Den goda praxis som erhållits av *Team Europe*-metoden för globalt stöd från EU i anslutning till

covid-19-pandemin ska också i fortsättningen tillämpas för att öka unionens synlighet samt förbättra utvecklingssamarbetets resultat och genomslagskraft.

Finland stöder utvecklingen av ett övergripande EU-partnerskap med de **afrikanska** länderna och Afrikanska unionen. Relationen mellan EU och de afrikanska länderna ska i högre grad bygga på politisk dialog, ömsesidighet och handel och stödja en ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbar förändring.

De spända förhållandena mellan Förenta staterna och Kina har tvingat EU att se över sin positionering i den nya politiska, ekonomiska och ideologiska konkurrensen. Det är viktigt att främja partnerskapet mellan EU och **Förenta staterna**, särskilt med tanke på det regelbaserade systemet, de ekonomiska relationerna och säkerheten i Europa. **Kinas** målmedvetna strävanden att stärka sin globala ställning kräver att EU driver en konsekvent politik och starkare försvarar Europas värderingar och intressen.

För Finland är det viktigt att enighet råder om EU:s **Rysslandspolitik**. Verksamheten styrs av de principer som rådet (utrikes frågor) fastställt. Minskavtalen, som syftar till att lösa konflikten i östra Ukraina, ska genomföras fullt ut innan relationerna mellan EU och Ryssland utvärderas på nytt. Sanktionerna ska fortsätta till dess att de orsaker som ledde till att de infördes upphör. Samtidigt bör EU föra en dialog och samarbeta med Ryssland t.ex. i klimat- och miljöfrågor.

Utträdesavtalet som trädde i kraft i februari 2020 och handels- och samarbetsavtalet som slöts i december 2020 utgör såväl en allmän ram som en gemensam och detaljerad avtalsram för det framtida samarbetet med **Förenade kungariket**. Finland gläder sig över att avtalen nåddes, även om den nya relationen mellan parterna blir tämligen avlägsen jämfört med EU-medlemskapet. Alla nya avtal som i framtiden ingås mellan EU och Förenade kungariket kommer att ingå i denna ram som skapats genom handels- och samarbetsavtalet och i dess gemensamma förvaltningsmodell, om inte parterna separat kommer överens om något annat. Särskilt bör det tas fasta på ett korrekt genomförande och en korrekt tillämpning av de avtal som redan förhandlats fram och avsättandet av tillräckliga resurser för detta. I frågor som hör till medlemsstaternas behörighet strävar Finland efter att bygga upp goda och välfungerande bilaterala relationer med Förenade kungariket.

EU:s **utvidgningspolitik och grannskapspolitik** bidrar till fred, välfärd och stabilitet i Europa. EU bör fortsätta att genomföra en trovärdig utvidgningspolitik som baserar sig på klara kriterier.

Västra Balkan är ett strategiskt viktigt område för Europa, och det är viktigt att EU håller fast vid det europeiska perspektivet för länderna på västra Balkan. Länderna på västra Balkan ska hålla fast vid de skyldigheter som medlemskapsperspektivet medför. Strävan efter EU-medlemskap förutsätter att partnerländerna förbinder sig till EU:s gemensamma värderingar. Det är väsentligt att utvidgningsprocessen är villkorlig, och framstegen ska grunda sig på ländernas framsteg i genomförandet av de reformer som medlemskapskriterierna förutsätter. Omfattande och konsekventa reformer som gäller rättsstatsutvecklingen är särskilt viktiga.

Turkiet har fortsatt att fjärma sig från EU och landets utveckling i demokrati-, rättsstats- och människorättsfrågor är oroande. Dock bör dialogen och samarbetet med Turkiet fortsätta, och EU bör inte avbryta Turkiets EU-medlemskapsprocess, eftersom denna fortfarande är den referensram som möjliggör en uppföljning av Turkiets utveckling och även en kritisk dialog. EU:s politik gentemot Turkiet bör vara långsiktig och samstämmig på alla delområden.

Finland ska även framöver ha en nyckelroll i stärkandet av EU:s **arktiska politik**. De arktiska frågornas och det arktiska samarbetets betydelse i EU ska förstås ur hela unionens synvinkel, och EU

ska främja en hållbar utveckling och stabilitet i den arktiska regionen. Viktiga faktorer i EU:s arktiska politik är stävjandet av klimatförändringen och tryggheten av ursprungsfolkens rättigheter samt välfärden i de nordliga samhällena. Finland anser det viktigt att uppdatera EU:s arktiska politik så att den motsvarar de nuvarande behoven. EU-finansieringen har stor betydelse för stärkandet av EU:s arktiska roll och främjandet av det arktiska samarbetet. Arktiska rådets betydelse som det viktigaste samarbetsforumet kommer att öka. Samarbetet med de nordiska partnererna värnas också.

Finland stöder EU:s verksamhet inom politiken för **den nordliga dimensionen** och inom de partnerskap som är underställda den. Samarbetet erbjuder praktiska verktyg för att främja Finlands och EU:s mål i de arktiska områdena, i Östersjöregionen och i gränsområdena mellan EU och Ryssland bl.a. inom klimat- och miljösamarbete, kärnsäkerhet, hälsofrågor samt transport och logistik.

Övergripande tillvägagångssätt i fråga om migrationen och utvecklingen av Schengenområdet

Migration är ett bestående fenomen som påverkas inte bara av medlemsstaternas behov och förmåga att dra nytta av laglig invandring, men också av varje medlemsstats ansvar för att hantera migrationen och respektera de mänskliga rättigheterna. Migrationen kräver **övergripande, gemensamma europeiska lösningar** som alla medlemsstater deltar i och förbinder sig till och som kan tillgodose både EU:s interna behov och de bakomliggande orsakerna till migrationen. I all verksamhet inom EU och medlemsstaterna måste man **iaktta de skyldigheter som följer av internationell rätt samt de grundläggande och mänskliga rättigheterna.**

Att utveckla lagliga migrationsvägar och deras tillgänglighet är en viktig del av en övergripande och hållbar EU-migrationspolitik. Laglig invandring har en viktig roll när det gäller att minska arbetskrafts- och kompetensbristen i unionen och stärka konkurrenskraften. EU bör utveckla åtgärder som gör det möjligt för unionen att bli mer framgångsrik i den internationella konkurrensen om experter. Den lagliga invandringen måste i EU kopplas närmare till främjandet av kompetens, konkurrenskraft och näringspolitik. Som ett led i utvecklingen av lagliga migrationsvägar är det viktigt att öka vidarebosättningen i hela EU för att hjälpa de mest utsatta flyktingarna.

Det är viktigt att skapa jämlika och hållbara **partnerskap** med avrese- och transitländerna för migration och via dem främja EU:s mål t.ex. när det gäller att påverka de bakomliggande orsakerna till migration och skapa en god migrationshantering. EU ska i dessa partnerskap sträva efter att påverka också partnerländernas migrationspolitik, så att även den respekterar det internationella rättsväsendet och de mänskliga rättigheterna.

Kontrollen av EU:s yttre gränser ska vara effektiv och trovärdig samt respektera de grundläggande och mänskliga rättigheterna i alla situationer. Genom kontrollen av de yttre gränserna ska gränssäkerheten upprätthållas och i samband med den ska rätten att ansöka om internationellt skydd iakttas.

Det är viktigt att fästa mer vikt vid förlusten av människoliv i Medelhavet vid bedömningen av EU:s migrationssystem och att utveckla metoder för att undvika dessa förluster.

Finland vill bidra till att finna en lösning i fråga om **reformen av det gemensamma asylsystemet**, eftersom behovet av ett mer fungerande system är uppenbart. Systemet bör även i fortsättningen bygga på rätten att söka asyl i EU. Målet är en kontrollerad och välfungerande asylpolitik samt ett

förbättrat tillgodoseende av de grundläggande och mänskliga rättigheterna i hela EU. Migrationskrisen 2015–2016 visade på avsevärda brister i det gemensamma asylsystemet. Det är viktigt att finna förtroende mellan medlemsstaterna och en tro på EU:s förmåga att svara på migrationen på ett kontrollerat och verkkningsfullt sätt och med respekt för de grundläggande och mänskliga rättigheterna i alla situationer. Ett krissäkert system baserar sig på en högkvalitativ lägesbild, ett gemensamt strategiarbete och prognostisering av den framtida utvecklingen.

EU måste skapa tydliga och fungerande **åtgärder vid landsättning efter räddningsinsatser och vid situationer med migrationstryck och kriser**. Det ligger i Finlands intresse som en stat vid den yttre gränsen att medlemsstaterna snabbt och effektivt får det stöd de behöver och att det säkerställs att det gemensamma asylsystemet fungerar och att migrationen är hanterlig även i ovannämnda exceptionella situationer. Det är också viktigt att EU skapar en solidaritetsmekanism som är bindande för alla medlemsstater. Det behövs flexibilitet när det gäller formerna av det stöd som ges, men för att systemet ska fungera är det väsentligt att medlemsstaterna deltar fullt ut i interna omplaceringar.

EU behöver mer välfungerande **förfaranden för asyl och återvändande** än för närvarande för att med iakttagande av skyldigheter enligt internationell rätt säkerställa att skydd snabbt erbjuds dem som behöver det och för att utan dröjsmål hänvisa dem som inte är i behov av skydd till återvändandeförfarandet. Det är viktigt att förfarandena till alla delar garanterar att sökandenas rättsskydd tillgodoses, att ärendena behandlas individuellt och att förbudet mot återsändande iakttas. Dessutom är det nödvändigt att beakta behoven hos personer i utsatt ställning, såsom minderåriga och offer för människohandel, samt barnets bästa och rättigheter, som ska tillgodoses fullt ut. Olaglig inresa och vistelse i landet utan laglig uppehållsrätt bör förebyggas och återsändanden verkställas effektivare än för närvarande med iakttagande av förbudet mot återsändande.

Ett effektivt system för återvändande och ett fungerande återtagandesamarbete med tredjeländer är också en viktig del av migrationshelheten.

I enlighet med Finlands mål ska i EU:s **fleråriga budgetram** mer medel än under den gångna perioden riktas till interna och externa åtgärder för migrationshantering. Det är viktigt att tilläggsfinansiering effektivt utnyttjas till sådana frågor som är viktiga för Finland, såsom vidarebosättning och utveckling av integrationen i hela EU.

Finland är aktivt i det EU-samarbete som gäller **integration**, bl.a. genom att utveckla och utnyttja god praxis.

Fördelarna med den fria rörligheten inom **Schengenområdet** är ett centralt mervärde som EU-medlemskapet ger medborgarna och företagen. I syfte att säkerställa fri rörlighet och ett fungerande Schengensystem och bekämpa missbruk av dessa ska medlemsstaterna ha tillgång till effektiva och proportionerliga medel för att upprätthålla allmän ordning och inre säkerhet.

Finland deltar aktivt i den övergripande utvecklingen av Schengensystemet och stöder ett stärkande av Schengenområdet.

Medborgarnas övergripande säkerhet

Under de senaste åren har Europas säkerhetspolitiska omgivning präglats av kriser i närområdena, hybridpåverkan och cyberhot. Den föränderliga säkerhetspolitiska omgivningen kräver ett

förutseende och **övergripande tillvägagångssätt** för att öka säkerheten i EU och för dess medlemsstater och medborgare.

Finland vill stärka och utveckla EU:s **säkerhets- och försvarspolitik**. EU måste kunna bära ansvar för sin egen säkerhet och för säkerheten i närområdena.

Den strategiska diskussion som inletts inom EU om riktningen för dess säkerhets- och försvarssamarbete erbjuder möjligheter att förbättra unionens kapacitet och beredskap. Samtidigt är det nödvändigt att stärka samarbetet inom EU:s olika politikområden för att förutse, förebygga och hantera allvarliga störnings- och krissituationer. **Solidaritetsklausulen** (artikel 222 i FEUF) och **klausulen om ömsesidigt bistånd** (artikel 42.7 i EUF) stärker unionen som säkerhetsgemenskap och ökar solidariteten mellan medlemsstaterna. En förutsättning för att solidaritetsklausulen ska kunna tillämpas är att en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller en storolycka som orsakats av människan eller naturen. Klausulen om ömsesidigt bistånd är avsedd att tillämpas när en medlemsstat utsätts för ett väpnat angrepp på sitt territorium. Klausulernas flexibla karaktär bör bevaras, vilket gör det möjligt att ta dem i bruk t.ex. för att svara på allvarlig hybridpåverkan.

Solidariteten har en stark säkerhetspolitisk betydelse för Finland och Finland bär ansvar för säkerheten i Europa tillsammans med de andra EU-medlemsstaterna. Solidariteten innebär att Finland får bistånd på begäran och att Finland vid behov lämnar bistånd till en annan medlemsstat eller till Europeiska unionen. Bistånd begärs och lämnas baserat på ett nationellt beslut. Solidariteten bör också ses i vidare perspektiv, t.ex. som deltagande i stärkandet av säkerheten i unionens alla närområden, såsom krishantering i Afrika.

Finland deltar aktivt i **EU:s militära och civila krishantering** och i den övergripande utvecklingen av krishanteringen. Vid effektivisering av krishanteringen handlar det såväl om att främja fred och stabilitet som om att stärka EU:s trovärdighet.

Ett välfungerande samarbete mellan EU och Nato ligger i Finlands intresse. **Samarbetet mellan EU och Nato** ska vara nyttigt för bägge parter och kompletterande till karaktären. Utvecklandet av EU:s säkerhets- och försvarssamarbete gagnar också Nato i och med att den europeiska säkerheten och de europeiska förmågorna stärks. Särskilt nyttigt är samarbetet i hybrid- och cyberfrågor, i frågor som anknyter till digitalisering och disruptiva teknologier, såsom artificiell intelligens, samt i främjandet av militär rörlighet. Finland främjar samarbetet mellan EU och Nato som stärker säkerheten i Europa samt det transatlantiska samarbetet också i globala frågor, såsom stärkandet av hälsosäkerheten.

EU:s **gemensamma finansiering** inom säkerhet och försvar måste främja den europeiska försvarsindustrins utveckling och förmågeutvecklingen hos medlemsstaterna, militär rörlighet och stärkt fred och säkerhet i partnerländerna.

När EU:s försvarssamarbete utvecklas är det väsentligt att medlemsstaterna uppfyller sina åtaganden för **det permanenta strukturella samarbetet** och att därmed sammanhängande samarbetsprojekt ger konkret mervärde.

Finlands mål är att främja en etablering av **motverkandet av hybridhot** som en del av EU:s beredskap inför interna och externa säkerhetshot utifrån modellen för övergripande säkerhet. EU ska upprätthålla en gemensam lägesbild, förbättra kriställigheten, bereda sig på nya hot och utveckla de tillgängliga verktygen. EU-samarbetet om hybridhot ska fokusera på frågor som stöder och kompletterar medlemsländernas nationella beredskap, såsom samarbete kring underrättelseanalys, skydd av kritisk infrastruktur, utveckling av cybersäkerhetsstandarder och cybersäkerhetsfärdigheter,

demokratisk resiliens med tanke på informations- och valpåverkan samt på stärkande av EU-institutionernas säkerhetsarrangemang och säkerhetskultur. Med hjälp av Europeiska kompetenscentret för motverkande av hybridhot, som finns i Helsingfors, kan medlemsstaternas samarbete och beredskap utvecklas.

Covid-19-krisen har understrukt betydelsen av att utveckla **försörjningsberedskapsarrangemangen** på EU-nivå. EU-finansieringen ska utnyttjas maximalt för att stärka medlemsstaternas biståndskapacitet och krisberedskap, inklusive *rescEU*-beredskapslaget. Finland arbetar aktivt för att utveckla EU:s försörjningsberedskapssamarbete och samarbetsstrukturer.

Cybersäkerheten är en väsentlig del av tryggheten av en störningsfri funktion och samhällsstabilitet på EU:s inre marknad samt av medborgarnas privatliv. Finland deltar aktivt i utvecklingen av EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik i fråga om cybersäkerhet och samarbetar för att stärka EU:s cyberkapacitet. Målet är en fri, öppen och trygg cybermiljö där demokratiprincipen, de mänskliga rättigheterna och internationell rätt respekteras. För att förebygga it-brottslighet bör samarbetet mellan rättsliga och brottsbekämpande myndigheter i EU:s medlemsstater vidareutvecklas. I och med den ökade digitaliseringen av samhällets funktioner måste EU anta ett gemensamt förhållningssätt till säkerheten i kommunikationsnäten och medlemsländerna ska genomföra gemensamt överenskomna åtgärder.

Arbetet för att stärka medborgarnas och samhällets säkerhet bör fortsätta med full respekt för de grundläggande och mänskliga rättigheterna. Utvecklingen av den säkerhetspolitiska miljön måste kontinuerligt följas och myndigheternas förutsättningar att bemöta föränderliga säkerhetshot utvecklas. Särskild uppmärksamhet ska fästas vid **förebyggande av brott, brottsoffrens ställning** och det praktiska **tillgodoseendet av offrens rättigheter**. Det måste säkerställas att brottsbekämpande och rättsliga myndigheter kan vidta lämpliga åtgärder för att förebygga brott mot medborgarna och för att ställa brottslingar till straffrättsligt ansvar, även i en nätverksmiljö och i takt med att tekniken utvecklas. Målet är att effektivt ingripa i olagligt innehåll på nätet så att nätverksmiljön inte utnyttjas i olagligt syfte.

För att ingripa i hatretorik, desinformation och konspirationsteorier på webben bör **samarbetet med företag inom sociala medier** fortsätta.

EU-samarbetet är nödvändigt i **terrorismbekämpningen** och det stöder medlemsstaterna i **förebyggandet av våldsam radikaliserings**. För bekämpande av terrorism och gränsöverskridande brottslighet, såsom människohandel och sexuellt utnyttjande av barn, krävs ett effektivt utnyttjande av EU-instrument. Också EU-byråerna har en viktig roll när det gäller att stödja medlemsstaterna, och i utvecklingen av dem bör nya behov beaktas. Det väsentliga för att stärka den inre säkerheten är att **utveckla samarbetet** samt **effektivisera informationsutbytet** och säkerställa **interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem**. Åtgärderna mot människohandel behöver stärkas i EU, och Finland efterlyser en strategi för bekämpning av människohandel.

Utvecklingen av **det straffrättsliga samarbetet** bör fortsätta genom att stärka förtroendet mellan medlemsstaterna och främja digitaliseringen.

Utvecklingen av EU:s verksamhet och av Finlands inflytande i EU

EU:s verksamhet bör förbättras och effektiviseras med utnyttjande av de möjligheter som EU:s grundfördrag erbjuder. Covid-19-pandemin har bidragit till att avslöja sårbarheter i EU och dess medlemsstater. Samtidigt är den ett exempel på en kris som EU står inför och som också gör det möjligt för EU och medlemsstaterna att bli starkare och utveckla sin verksamhet.

En mer inkluderande och öppen union

Unionens verksamhet bygger på **representativ demokrati och deltagardemokrati**. Dessa tillgodoses i unionen på många olika sätt. Finland anser det vara viktigt att EU satsar på att involvera medborgarna och öka öppenheten i unionens verksamhet. På detta sätt kan EU bättre bemöta medborgarnas oro och stärka sin legitimitet.

EU-politiken bedrivs för att förbättra de nuvarande och kommande generationernas välfärd. Därför måste man i EU:s verksamhet beakta de ungas perspektiv och målmedvetet främja **de ungas deltagande och delaktighet**. De ungas delaktighet bör ske på ett öppet och lättillgängligt sätt och med hjälp av de kanaler som de själva använder.

Öppenheten i EU:s beslutsfattande och lagstiftningsarbete samt en **öppen, aktiv och tydlig kommunikation** stärker demokratin och medborgarnas, företagens och intressentgruppernas deltagande, ökar förtroendet och ansvarsskyldigheten samt främjar god förvaltning. De stöder också kampen mot desinformation och falska nyheter och gör EU:s verksamhet och resultat mer lättbegripliga.

Det är viktigt att **EU-lagstiftningen** är ändamålsenlig, högklassig och tydlig. Iakttagandet av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna är viktigt med tanke på EU-lagstiftningens legitimitet och funktion. Om målen kan nås lika bra eller bättre på nationell nivå, behövs ingen EU-lagstiftning. EU-lagstiftningen ska grunda sig på tillförlitlig och tillräcklig information samt på grundliga konsekvensbedömningar. Medborgarnas, forskarnas, organisationernas, arbetstagarnas och företagens liksom andra intressentgruppers synpunkter är väsentliga i de olika faserna av EU-lagstiftningens livscykel, från beredning till efterhandsutvärdering. Det är nödvändigt att utveckla olika former av samråd som är lättillgängliga på bred front. Samråden ska vara balanserade och tillräckligt täckande med beaktande av jämlikheten och t.ex. av olika minoriteters representation.

Samtidigt som ny lagstiftning utarbetas ska gammal reglering kritiskt ses över och, i förekommande fall, förenklas. Det är allt viktigare att **undvika en onödig administrativ börda** för att främja ekonomisk återhämtning och ny tillväxt. Det ska särskilt tas fasta på tryggheten av små och medelstora företags verksamhetsförutsättningar. EU-lagstiftningen bör granskas på ett övergripande sätt med beaktande av kopplingarna mellan EU:s olika politikområden. Väl beredda och tydliga EU-rättsakter stöder också ett effektivt nationellt genomförande, vilket främjar tillgodoseendet av medborgarnas och företagens rättigheter.

Medborgarna bör erbjudas möjlighet att delta i debatten om EU:s utveckling, och ett medel för detta deltagande är **konferensen om EU:s framtid**. Företrädare bl.a. för arbetsmarknadsparterna och det civila samhället har en viktig roll i arbetet med att främja medborgardebatter. Konferensens fokus bör ligga på genomförandet av EU:s strategiska program 2019–2024 och på de politikområden som är viktiga för medborgarna, såsom rättsstatsprincipen, klimatförändringen och miljöutmaningarna, hållbar tillväxt, den sociala dimensionen, den övergripande säkerheten, migrationen och EU:s roll i

världen. Behandlingen av institutionella frågor skulle inte föra diskussionen närmare medborgarna. Konferensen bör inledas så snart som möjligt med beaktande av covid-19-pandemin.

Effektiva institutioner och beslutsfattande

EU har utvecklats till en allt tätare gemenskap inom flera sektorer. Man bör värna om EU:s inre och yttre enighet och dess gemensamma institutionella ram. Detta är viktigt också med tanke på EU:s kriställighet. Grundläggande principer för utvecklingen av EU är **jämlikheten mellan medlemsstaterna, den interinstitutionella jämvikten och gemenskapsmetodens centrala roll**. Med gemenskapsmetoden säkerställs att unionen fungerar stabilt och jämlikt och att demokratin förverkligas i EU:s beslutsfattande.

Finland anser det vara bra att **Europeiska rådets** roll under de senaste åren stärkts när det gäller fastställandet av EU:s allmänna politiska riktlinjer och prioriteringar. Samtidigt bör man komma ihåg att Europeiska rådet inte är en lagstiftare. Det är viktigt att gemenskapsmetoden respekteras i enskilda politiska frågor.

Ett centralt element i gemenskapsmetoden är en oberoende och handlingskraftig **kommission** som tar de initiativ som behövs för att uppnå de uppställda målen och som effektivt övervakar att EU-rätten följs. Det urvalsförfarande för att välja kommissionens ordförande som följer av EU:s grundfördrag garanterar att ordföranden åtnjuter ett brett förtroende både bland medlemsstaterna och i Europaparlamentet. Att Europeiska rådet bevarar sitt faktiska handlingsutrymme när det gäller att föreslå kommissionens ordförandekandidat är också viktigt med tanke på Finlands inflytande. Finland anser det vara nödvändigt att kommissionen även i fortsättningen har en ledamot från varje medlemsstat.

Beslutsfattandet i **rådet** ska vara effektivt, och därför bör möjligheterna att fatta beslut med kvalificerad majoritet utnyttjas. Finland är redo att från fall till fall skärskåda om man i högre grad kunde gå in för beslutsfattande med kvalificerad majoritet i rådet. Det skulle även i övrigt vara viktigt att försöka se till att enskilda medlemsstater inte på ett orimligt sätt hindrar EU från att arbeta för gemensamma mål.

Det rättsliga och faktiska inflytandet från **Europaparlamentet**, som väljs genom direkta val, har ökat. I sista hand uppstår parlamentets legitimitet i medborgarnas ögon genom dess verksamhet. Finland anser att det nuvarande sättet att genomföra Europaparlamentsvalet fungerar bra. Det är t.ex. inte ändamålsenligt att ta i bruk övernationella listor. Ärendet är även förknippat med svåra rättsliga och politiska frågor. Parlamentets legitimitet skulle öka ytterligare om det samlades till plenum på endast en ort, såsom parlamentet själv utstakat.

Iakttagandet av gemensamma regler och ett effektivt genomförande av överenskomna ärenden hänger samman med diskussionen om EU:s legitimitet samt solidariteten och förtroendet mellan medlemsstaterna. **EU-domstolen** har en viktig roll när det gäller att säkerställa att EU-rätten iakttas. Det är viktigt att dess avgöranden genomförs effektivt i medlemsstaterna.

Balansen mellan EU:s institutioner får inte rubbas. Varje EU-institution har egna tydliga positioner och uppgifter i enlighet med Europeiska unionens fördrag.

Ibland har det lagts fram tankar på **ett fördjupat samarbete mellan en mindre grupp medlemsstater**. Europeiska unionens fördrag möjliggör ett sådant snabbare framskridande på vissa

områden. Det primära målet bör ändå vara att avancera i samma takt. Även på de områden där man framskrider i olika takt måste samarbetet förbli öppet för alla.

Ändringar i EU:s fördrag är inte aktuella. För närvarande är endast ett fåtal medlemsstater beredda att öppna upp fördragen. Finland anser att fokus i EU:s verksamhet ska ligga på det praktiska arbetet för att främja EU:s viktigaste mål. De gällande fördragen erbjuder en fungerande ram för detta. Vid konferensen om Europas framtid kan man utbyta tankar om EU:s utmaningar och utvecklingsbehov på lång sikt.

Fungerande EU-beredning

Finland visar genom sitt konstruktiva grepp som strävar efter **europiska lösningar** sitt engagemang för att genomföra EU:s gemensamma prioriteringar och för att utveckla unionen. Detta är också det sätt på vilket Finland effektivast kan främja sina egna mål.

Finland anser att påverkan i rätt tid är viktigt, i synnerhet **föregripande inflytande i kommissionen**, för att nå sina mål. **På olika nivåer** görs **påverkansarbete också i rådet**, särskilt i förhållande till rådets ordförandeskap, samt **samarbete med likasinnade länder**. Finland främjar en konstruktiv diskussion också om frågor som delar medlemsstaterna. Lösningar ska sökas i en i det rådande läget ändamålsenlig sammansättning av medlemsstater. På detta sätt kan man bäst främja såväl finnandet av en gemensam lösning som beaktandet av de egna nationella intressena. Vid sidan av påverkan på kommissionen och arbetet i rådet är **påverkan i Europaparlamentet** en viktig del av Finlands EU-politik. Det behövs i synnerhet när Finland har ett nationellt särintresse i något ärende.

Det är väsentligt att Finland kontinuerligt och aktivt påverkar på EU-nivå och att den erfarenhet och de kontakter som Finland skaffat under EU-ordförandeskapet utnyttjas. Om antalet resor och påverkansmöten ansikte mot ansikte är mindre, är det viktigt att säkerställa andra former av **kontakter med motparterna i institutionerna och andra medlemsstater**.

Den finländska EU-politikens styrka är ett välfungerande **samordningssystem** med hjälp av vilket man säkerställer konsekventa ståndpunkter i alla EU-frågor och som också fungerar under hårt tidtabellstryck och i exceptionella situationer. Sektionssystemets funktion och aktualitet säkerställs genom att man vid behov utvärderar och utvecklar EU-sektionernas verksamhet.

Det är viktigt att säkerställa ett gott **samarbete med riksdagen** och att **riksdagen får tillräcklig information i rätt tid i enlighet med grundlagen**. I anslutning till detta är det nödvändigt att särskilt granska frågor i vilka det görs skrivelser till riksdagen.

Ålands landskapsregerings möjligheter att påverka EU-ärenden ska tryggas. Det är viktigt att landskapet kan föra fram sin ståndpunkt i ett tidigt skede av den nationella beredningen.

I den nationella beredningen ska **förändringar i verksamheten på EU-nivå** beaktas. Kommissionens omfattande initiativhelheter kräver förvaltningsövergripande beredning, noggrann samordning och konsekvensbedömning, vilket förutsätter att arbetssätten utvecklas och att statsrådet har tillräckliga resurser. Projekt som överskrider politiksektorerna samt EU-åtgärder som snabbt behöver vidtas i kristider framhäver också behovet av att i statsrådet stärka det EU-rättsliga kunnandet samt rådgivningen och utbildningen i anslutning till det. Ett snabbt och tydligt EU-rättsligt stöd i olika faser och på olika nivåer av EU-beredningen förutsätter ett nära samarbete och en effektiv resursanvändning. Deltagandet i mål som är anhängiga vid EU-domstolen är också en viktig del av

Finlands inflytande när det gäller att stödja de EU-politiska riktlinjerna och utveckla EU:s verksamhet. Att påverka mål som är anhängiga vid EU-domstolen ska utnyttjas effektivare i EU-ärenden.

Den föränderliga omvärlden med olika kriser ska dessutom beaktas så att personalresurserna flexiblere än för närvarande kan riktas till aktuella sektorer som är centrala med tanke på Finlands prioriteringar.

Det ska särskilt tas fasta på att konsekventa åtgärder vidtas för att säkerställa **Finland en tillräcklig tilldelning** av EU:s olika finansieringsprogram.

Finländare till institutionerna

Det är en aktuell fråga att **främja rekryteringen av finländare till EU:s institutioner och ämbetsverk**. Med tanke på en politik som tar hänsyn till unionens intressen som helhet och på unionens legitimitet är det viktigt att institutionerna har en så balanserad anställning som möjligt av tjänstemän från alla medlemsstater. Den relativa andelen finländare håller dock på att minska snabbt till följd av pensioneringar. För att lösa detta strukturella problem, som berör de olika medlemsstaterna vid olika tidpunkter, skulle det särskilt behövas nationella rekryteringstävlingar. Det är viktigt att öka kännedomen om karriäralternativen inom EU och främja dem bättre i Finland och därför måste samarbetet såväl inom statsrådet som med utomstående aktörer utökas och statsrådets resurser stärkas. Det är viktigt att kunna stödja sökandena genom att tillhandahålla utbildning särskilt i slutskedet av rekryteringstävlingar. Dessutom behövs mer planmässighet än för närvarande när det gäller att föra fram finländare för sådana poster inom EU som är viktiga ur vår synvinkel och hur de finländska tjänstemännens utveckling inom EU-karriären kan stödjas.

Att sända **nationella experter** till uppgifter inom EU-organ i enlighet med prioriteringarna i Finlands EU-politik är en viktig del av Finlands EU-verksamhet. **Stärkandet av kompetensen hos dem som bereder EU-ärenden** stöds av personalrotation såväl i EU-organen som i statsrådet.